

2013 m. balandžio 29 d. Bonvecchiati Srl pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. vasario 20 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) nutarties sujungtose bylose T-278/00–T-280/00, T-282–T-286/00 ir T-288/00–T-295/00

Albergo Quattro Fontane ir kt. prieš Komisiją

(Byla C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: *Bonvecchiati Srl*, atstovaujama advokatų A. Bianchini ir F. Busetto

Kitos proceso šalys: *Comitato „Venezia vuole vivere“*, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti skundžiamą Bendrojo Teismo nutartį.
- Patenkinti pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus ir todėl:
 - panaikinti 1999 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimą 2000/394/EB dėl pagalbos priemonių Venecijoje ir Kjudžoje įsteigtoms įmonėms, numatytų įstatymuose Nr. 30/1997 ir Nr. 206/1995, nustatančiuose socialinio draudimo įmokų sumažinimą, kiek tai yra reikalinga ir atsižvelgiant į apeliantų interesus;
 - nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti šį sprendimą, kiek juo reikalaujama išieškoti suteiktus sumažinimus, ir priteisti palūkanas nuo jų sumos už teismo sprendime nurodytą laikotarpį;
- Priteisti iš Komisijas bylinėjimosi išlaidas, priklausančias nuo teismo instancijos.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinis skundas grindžiamas devyniais pagrindais:

Pirmasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes nekonstatuota, kad nagrinėjamos priemonės dėl jų kompensuojamojo pobūdžio nebuvo naudingos jų gavėjams.

Antrasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes neatsižvelgta arba bet kuriuo atveju neįvertinta, ar nagrinėjamos priemonės gali turėti įtakos konkurencijai tarptautinėje prekyboje.

Trečiasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes netaikytos nukrypti leidžiančios nuostatos, nustatytos EB 87 straipsnio 2 dalies b punkte (dabar SESV 107 straipsnio 2 dalies b punk-

tas) ir 83 straipsnio 3 dalies b punkte (dabar SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktas).

Ketvirtasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes netaikyta nukrypti leidžianti nuostata, nustatyta EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte (dabar SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktas).

Penktoasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes netaikyta nukrypti leidžianti nuostata, nustatyta EB 87 straipsnio 3 dalies d ir e punktuose (dabar SESV 107 straipsnio 3 dalies d ir e punktai).

Šeštasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes netaikyta nukrypti leidžianti nuostata, nustatyta EB 86 straipsnio 2 dalyje (dabar SESV 106 straipsnio 2 dalis).

Septintasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes neatsižvelgta į egzistuojančią pagalbą ir dėl to pažeista EB 88 straipsnio 3 dalis (dabar SESV 108 straipsnio 3 dalis) ir Reglamento Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ straipsnis.

Aštuntasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes netaikyta Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalis dėl išieškojimo tvarkos.

Devintasis pagrindas: nutarties neteisingumas, nes netaikyta Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 2 dalis dėl palūkanų taikymo.

⁽¹⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339).

2013 m. balandžio 29 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Commerz Nederland NV*, kita kasacinio proceso šalis: *Havenbedrijf Rotterdam NV*

(Byla C-242/13)

(2013/C 207/38)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Commerz Nederland NV*

Kita kasacinio proceso šalis: *Havenbedrijf Rotterdam NV*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar valstybės įmonės suteiktą garantiją priskirti viešosioms institucijoms — to reikia siekiant ją kvalifikuoti kaip valstybės pagalbą pagal SESV 107 ir 108 straipsnius — būtinai kliūdo tai, kad garantiją, kaip yra nagrinėjamu atveju, suteikė (vienintelis) valstybės įmonės vadovas, kuris, nors pagal civilinės teisės normas ir turėjo tam įgaliojimus, veikė savavališkai, sąmoningai slėpė informaciją apie garantijos suteikimą, nesilaikė valstybės įmonės įstatų, nes nepaprašė stebėtojų tarybos pritarimo, ir, be to, manytina, kad atitinkama viešoji institucija (šiuo atveju — savivaldybė) nenorėjo suteikti garantijos?
2. Ar šios aplinkybės, jeigu jos nebūtinai yra kliūtis priskirti viešosioms institucijoms, neturi reikšmės atsakant į klausimą, ar garantijos suteikimas gali būti priskirtas viešosioms institucijoms, ar teismas turi atlikti vertinimą atsižvelgdamas į kitus netiesioginius įrodymus, patvirtinančius priskyrimą viešosioms institucijoms arba jį paneigiančius?

2013 m. gegužės 2 d. *Manutencoop Soc. coop.*, buvusios *Manutencoop Soc. coop. arl.*, ir *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l.* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. vasario 20 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimtose nutarties byloje T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ir T-288/00–T-295/00, *Albergo Quattro Fontane ir kt. prieš Komisiją*

(Byla C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantės: *Manutencoop Soc. coop.*, buvusi *Manutencoop Soc. coop. r.l.*, ir *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l.*, atstovaujamos advokatų A. Vianello, A. Bortoluzzi ir A. Veronese

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, *Comitato „Venezia vuole vivere“*

Apeliančių reikalavimai

— Panaikinti ir (arba) pakeisti 2013 m. vasario 20 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) nutartį byloje T-280/00 ir T-285/00, apie kurią pranešta 2013 m. vasario 25 d.

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos apeliacinį skundą apeliančės nurodo du pagrindus.

Pirma, Bendrojo Teismo nutartyje padaryta teisės klaida taikant Teisingumo Teismo sprendime „*Comitato Venezia vuole vivere*“ nurodytus principus, susijusius, pirma, su Komisijos pareiga motyvuoti sprendimus dėl valstybės pagalbos. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Teisingumo Teismo išvadą, kad Komisijos sprendime „turi būti visi pagrindiniai elementai, reikalingi tam, kad nacionalinės valdžios institucijos galėtų jį įgyvendinti“. Tačiau, nors ginčijamame sprendime nebuvo nurodyta pagrindinių elementų, reikalingų tam, kad nacionalinės valdžios institucijos galėtų jį įgyvendinti, Bendrasis Teismas nenustatė jokių Komisijos priimant ginčijamą sprendimą taikyto metodo trūkumų ir taip padarė teisės klaidą.

Antra, nutartyje padaryta teisės klaida taikant Teisingumo Teismo sprendime „*Comitato Venezia vuole vivere*“ nurodytus principus, susijusius su SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytų sąlygų įrodinėjimo pareigos paskirstymu. Remiantis Teisingumo Teismo sprendime „*Comitato Venezia vuole vivere*“ nurodytais principais pagalbos susigrąžinimo stadijoje ne tik jos gavėjas, bet ir valstybė narė kiekvienu konkrečiu atveju turi įrodyti, kad yra SESV 107 straipsnio 1 dalyje numatytų sąlygų. Tačiau nagrinėjamu atveju Komisija ginčijamame sprendime nenurodė tokio patikrinimo „tvarkos“, todėl neturėdama pagrindinių elementų, kuriais remdamasi susigrąžinimo stadijoje galėtų įrodyti, kad gavėjams suteiktos lengvatos iš tiesų yra valstybės pagalba, Italijos Respublika perkėlė įrodinėjimo pareigą, nes reikalavo iš atskirų įmonių, gavusių minėtą pagalbą socialinio draudimo įmokų sumažinimo forma, įrodyti, kad nagrinėjamos lengvatos neiškraipo konkurencijos ir neturi poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai, priešingu atveju buvo preziumuojama, kad suteikta lengvata gali iškraipyti konkurenciją ir paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą.

2013 m. gegužės 7 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija prieš Nyderlandų Karalystę*

(Byla C-252/13)

(2013/C 207/40)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama D. Martin ir M. van Beek

Atsakovė: Nyderlandų Karalystė